

דברי חיזוק ומוסר מלוקטים משיעוריו של מורנו ורבנו הרב בניהו שמואלי שליט"א לפרשת בלק

196 כח פסוק - כל בוקר אנחנו אומרים בתפילה 'אלו דברים שאדם עושה אותם, אוכל פירותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא' - כיבוד אב ואם וגמילות חסדים.. והבאת שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו. השכנת שלום זו המצווה היחידה שכתוב בה שצריך לרדוף אחריה. בשום מצווה לא כתוב 'לרדוף'. הרבה דברים תיקנו בשביל השלום - למשל הדלקת 'נר שבת'. למה תיקנו רבותינו להדליק נר של שבת? כדי שיהיה שלום-בית. כי אשתו של האדם הכינה לו אוכל, איזה דג עם רוטב ועם שום, וצריך הבעל לראות את האוכל ואת הגיוון בצבעים, וכך יחשוב כמה חשובה האישה הזאת וכמה היא טרחה ועשתה. או הכינה לו 'קוג'ה', ועכשיו כשייפתח ה'קובה', גולש לו כל השומן והבשר, ואז הוא אומר 'איזו אישה טובה זאת. איך מכל הלב שלה היא עשתה'. רבותינו אמרו 'מדבר שקר תרחק', אבל בשביל השלום אפשר לשקר לפעמים. האמת שכל סיבת הגלות המתארכת זה בגלל שאין שלום. וכל הצרות המשונות שעם ישראל עובר זה בגלל העדר השלום. הקדוש ברוך הוא מחל על כבודו בשביל השלום ואומר למחוק את השם שלו בשביל השלום בין איש לאשתו. יש ב'מדרש רבה' בפרשת 'נשא' מעשה על רבי מאיר, מעשה חזק מאוד - רבי מאיר היה יושב ודורש בבית הכנסת כל ערב שבת, והייתה שם אישה אחת שרגילה לשמוע את הדרשות שלו. פעם אחת רבי מאיר האריך בדרשה והיו דיבורים יפים וכולם נשארו. האישה הזאת כשחזרה לבית, בעלה התרגז עליה 'איפה היית עד עכשיו?', אני מחכה לך לאכול ארוחת שבת.. אמרה 'מה אתה רוצה?', הייתי בדרשה של רבי מאיר. אמר לה 'רבי מאיר?', אל תיכנסי לבית עד שתלכי ותריקי לו על הפנים שלו.. אמרת 'איך אני אריק לו על הפנים שלו?', איך אתה אומר דבר כזה?', אמר לה 'לא. אל תיכנסי.. מסכנה, מה עשתה?', הלכה לבית של אחת השכנות שלה. למחרת היה עוד הפעם דרשה של רבי מאיר, ורבי מאיר ראה ברוח הקודש שזאת האישה, בעלה הוציא אותה מהבית בגלל מריבה. מה עשה? דרש בדרשה ואמר 'מי שכואב לו העיניים, יש סגולה, שאם יש בכור בן בכור או בכורה בת בכורה, ומריקים לו על העיניים, אז זה רפואה בשבילו. אני מבקש ממכם אם יש איזו אחת או אחד בכור בן בכור יכול להריק לי על העין'. כל החברות שלה והשכנות אמרו לה 'תלכי, תלכי את..'. אמרה 'אבל אני לא בכורה', אמרו לה 'תריקי עליו את, ונגמר'. אמר לה 'בואי גברת. אבל צריך שתריקי שבע פעמים!' אחרי זה אמר לה רבי מאיר 'עשית טוב. עכשיו תלכי לבעלך ותגדי לו 'אתה אמרת פעם אחת, ואני עשיתי שבע פעמים'. אמרו לו תלמידיו לרבי מאיר 'כך מבזים דברי תורה? היינו מביאים אותו את בעלה ומלקים אותו על הספסל, ומפייסים אותו'. אמר להם רבי מאיר 'לא יהיה כבוד רבי מאיר גדול מכבוד קונו. מה שם הקודש נכתב בקדושה ואומר הכתוב שיימחה במים, אם כן, להטיל שלום לא כדאי?'

באופן כללי, אדם פיקח לא נכנס לבעיות מההתחלה ושואחר כך יצטרך לבקש 'מחילה'. אלא תמיד הוא מתנהג יפה עם כולם ובטח בבית שלו, ואפילו בא יצר הרע ואומר לו 'תצעק, תוכיח, תגיד', הוא עונה לו 'לא!' ומתגבר. ואין באמת אדם יכול להתגבר? ע"י שלומד 'מוסר'. אם אדם לא לומד מוסר, איך הוא ידע להתגבר על כל הבעיות? אדם חייב לעסוק ב'מוסר' כל יום.

אומרים שרבי חיים מולוז'ין היה משפיל את עצמו בשביל להרבות שלום. היה אומר שבשביל לעשות שלום, תמיד צריך לחזור אחורה. כשאדם אומר בתפילה 'עושה שלום במרומיו' הוא פוסע שלוש פסיעות אחורה ואז 'עושה שלום'. בשביל שלום צריך לפסוע אחורה. מה פירוש לפסוע אחורה? לרדת קצת מהכבוד שלך, ואז יהיה שלום. כשאתה רוצה לחלוב את הבהמה איך אתה חולב אותה? אתה מתכופף. תמיד 'החפץ חיים' היה אומר שבשביל שלום-בית כדאי לעשות 'קופה להוצאות' מיותרות, כי לפעמים האישה רוצה דבר מסוים ואין לבעל כסף. לכן תעשה קופה לצורך זה. לרב מפונביץ' הגיע תלמיד ואמר לו שהוא רוצה להיפרד מאשתו. אמר לו 'למה?', אמר 'כבוד הרב, היא לא מסודרת. היא מפוזרת. ואני רוצה שהכל יהיה מסודר. וכמה פעמים אני דיברתי איתה 'תראי, צריך להיות מסודר, צריך להיות הכל בזמן'. אמר לו 'תבוא אליי מחר לבית ואני אראה מה לעשות'. למחרת אמר הרב לאשתו 'תראי, היום מבקש ממך שתפזרי כל הבית, את הבגדים וכו'', בקיצור בא התלמיד לבית והרב הכניס אותו לחדר שלו ששם היה הכל מסודר, ואמר לו 'בוא ותראה, הבית שלי כל הזמן כך. אתה רואה? מפוזר.. צריך לחיות עם זה, לא נורא. תקבל עליך'. אמר 'כן כבוד הרב'.

פה בישיבה היה איזה יהודי אחד שאשתו לא מכינה לו אוכל, לא מכינה ארוחת צהריים, או שאם מכינה אז זה לא טעים לו. היו בעיות עם זה. אבל הרב קלט אותו, ומה אומר לו? אמר לו 'תהיה פיקח. הכל בסדר איתה?', ענה 'אין כמותה, אלא שאם מכינה או לא מכינה, ואם מכינה, אי אפשר לאכול..'. אמר לו הרב 'תשמע, יש פה מסעדה. תיכנס למסעדה וקח לך מנה של שעועית, אורז ותאכל בנחת. קח לך בקבוק בירה, תשתה, תאכל ותשמח. אחר כך תבוא לבית. כי אתה רעב וקשה לך. ותבוא לבית, ואם הכינה, תגיד תודה רבה. ואם לא הכינה, תגיד לה 'לא נורא, אשריך..'. וככה היה, ופתאום אין שום בעיה והכל בסדר. האישה טובה מאוד, אבל מה, קשה לה כל יום להכין ארוחת צהריים, ואם היא מכינה, מכינה ככה ככה.. ואתה רוצה לאכול, אתה בא מהעבודה ואתה רוצה ארוחת צהריים. אז תעשה שלום. האישה הזאת באה אחר כך לרב שרעבי ואמרה לו 'תדע לך, בעלי נהיה מלאך! לפני כן כל היום היה רב איתי. ועכשיו בעלי מספר אחד'. כל זה בזכות שהוא קיבל את דברי הרב. והוא בעצמו סיפר לנו את זה.

אומרים ש'החפץ חיים' הלך בדרך ובאה אליו אשתו של ר' ברוך ליבוביץ'. כיבד אותה הרב והכניס אותה לבית ואיזה כבוד עשה לה. אמרו לו 'הרב, מה קרה?', אמר 'אני מכבד אותה בגלל בעלה, ואז יהיה הרבה שלום בבית'.

אומרים שהסטייפלער לא היה מקבל נשים. אבל אם זה עניין של 'שלום בית', היה מקבל. גם הגאון חיד"א לא היה רוצה לבטל זמן, אבל בשביל 'שלום בית' היה עושה שלום ונכנס בעובי הקורה. היה פה את ר' פנחס שיינברג ע"ה, ופעם אחת השכנים שלו רבו

ביניהם. מה יעשה הרב?, בא לשכן ואומר 'למה אתה רב איתו?', אמר 'הוא הגדיל את הבית שלו והפריע לי. לא רוצה שיגדיל'. אמר לו 'תראה לי את המידות'. בדק ובדק הרב בעצמו. בסוף הוא רואה שמדובר בשטח קטן מאד. אמר לו 'תשמע, קודם כל אתה צודק. לקח לך את המקום הזה ואתה צודק. אבל תראה, יש לו ילדים ומדובר במשפחה מרובת ילדים. והוא ישים על המקום שלך 'סטנדר', זה סך הכל מקום לסטנדר. והוא ילמד תורה בשטח הקטן הזה. אתה יודע איזה זכות יהיה לך?', וכך, הרב עשה ביניהם שלום.

בחוץ לארץ היה האדמו"ר מטהאש. היה לו בן שאין כמותו, ויום שיש אחד נפטר הבן הזה, והכינו את הלוויה מהר מהר כדי שסיפיקו לקבור אותו לפני שבת. מחכים לרב'ה שייכנס להלוויה ושיכולו להתחיל אותה כי היה כבר מאוחר. שעה, שעה וחצי והוא לא בא. נכנסו אליו ושומעים אותו מדבר בטלפון. שאלו 'מה זה?', שני אנשים איש ואישה רבו ביניהם ואמר הרב 'זה יותר חשוב שאני אעשה ביניהם שלום מאשר הלוויה...'

ה'חפץ חיים' היה מסופר עליו כשהוא התחתן פעם שנייה, אשתו הייתה אומרת לו 'תעשה לי את הסוכה פה', ואחרי שבנה אמרה 'אתה יודע מה, תוציא את זה לפה.. ואחר כך 'לא, תוציא לי לפה.. וכך מספר פעמים ביקשה שיחליף את המקום של הסוכה. והוא לא דיבר מילה, ומה שהיא אומרת, קדוש בשבילו.

אחד הרבנים הגדולים עבר פעם ליד חנות של תכשיטים, ושומע איש ואישה מתווכחים 'אני לא רוצה את זה.. ומתווכחים ביניהם. נכנס הרב ושאל אותו את המוכר 'יש לך תכשיט?', אני רוצה תכשיט כזה, ואני רוצה ככה.. יש לך?', וסוף דבר קנה איזה תכשיט יקר ויצא. אמרו לו 'מה זה?', אמר 'תשמע, אני מכיר אותם את אלה שמתווכחים. מי יודע מה יכול להיות.. וכשאני נכנסתי, יותר הם לא התווכחו ושקטה המריבה. בשביל זה נכנסתי. אבל כדי לא לגנוב דעת המוכר, קניתי משהו'.

גם חכם עובדיה כמה שלום הוא היה עושה. ולרב היה חשוב לו כל רגע ורגע, אבל לפעמים היו בני זוג באים להתגרש בבית הדין, והיה רואה שאפשר לפייס ולסדר העניין, והיה דוחה את הדיון והולך לבית של הבן אדם.. אם הוא רואה שהבעל לא צודק, קורא לו אליו לבית ואומר לו 'תראה אני שמעתי אותך, ואתה טועה. תעשה כך וכך..', ואם רואה שצריך לדבר עם שניהם, היה הולך לבית שלהם ממש, כי השלום זה 'קלי שמחזיק ברכה'. בפרט עם שכנים שזה גם כן זה זכות גדולה לעשות שלום עם השכנים. צריך מאוד מאוד להשתדל על זה.

אני ראיתי הרבה רבנים גדולים שהיו להם 'פטנטים'. למשל, היה בכוונה עולה לבית של האברך הזה, ויודע שעכשיו הוא לא בבית. שואל 'שלום, אפשר לקבל את האדון?', אומרת אשתו 'הוא לא פה'. אומר 'סליחה, אני שמי רב פלוני. אשריך! את יודעת בעלך לומד אצלנו. איזה בן אדם.. רציתי להגיד לך תודה רבה עליו שככה את עוזרת לו. יש לי את ההזדמנות להגיד לך זאת, ותודה רבה לך'. זה דבר גדול.

רבי אברהם גניחובסקי, אומרים שהיה אצלו מלא חבילות של שוקולד. וכשהאברכים הרבה פעמים היו הולכים לבית, היה נותן לכל אחד ואומר 'תן את זה לאשתך כשאתה בא לבית'. ומה זה עושה?, שלום בית. כי אומר האברך לאשתו 'חשבתי עליך וקניתי לך'. וגם, הוא היה מתקשר לבית של האברך כשהיה יודע שהאברך לא בבית, ואומר 'כן, מדברת רעיתו?', אני רוצה להגיד לך שמדבר ראש הישיבה. תדעי לך שבעלך מאוד עוזר לנו בישיבה..', ואז כשהוא מגיע לבית, פותחת לו את הדלת ואומרת 'אתה לא יודע מה אמר עליך 'ראש הישיבה'?', ואז היא שמחה וזה נהיה עולם אחר כבר.

לפני שנים פה ב'אולמי וורסאי' התמוטטה הקומה העליונה באמצע החתונה והיו חלק שנהרגו שם. מה שהיה שם לפני כן, הייתה מריבה גדולה בין שתי משפחות כי היה צריך להיות שם שתי חתונות באותו הערב, אחד באולם למעלה ואחד באולם למטה. בסוף עשו שלום ואחת המשפחות וויתרה והחליטה שהיא לא תעשה באותו הערב את האירוע והיא דוחה את החתונה. וכך, האולם למטה נשאר בלי אנשים. היה מדובר בשתי משפחות ממש קרובות, והם רצו בתחילה לעשות שתי חתונות, זה למעלה וזה למטה, אך זה לא יפה כי יש להם מוזמנים משותפים. ולכן זאת שלמטה וויתרה. תארו לכם, כשהאולם למעלה קרס, מה היה קורה אם גם למטה הייתה חתונה באותו הזמן?, היו יכולים להיות הרוגים בלי סוף, כי הרי האולם העליון קרס למטה איפה שהאולם התחתון. ובזכות השלום הם ניצלו.

אין סוף ואין תבונה נאם רש"י - ראינו בפרשה הקודמת איך עם ישראל עם משה רבנו בראשם נלחמו וכבשו את 'סיחון' מלך האמורי' ואחר כך את 'עוג' מלך הבשן. ועכשיו- 'וירא בלק בן ציפור את כל אשר עשה ישראל לאמורי', הם ראו איך עם ישראל כבשו אותם. ולכן 'וילך מואב מפני העם כי רב הוא, ויקץ מואב מפני בני ישראל'. 'בלק' היה מכשף גדול שאין כמותו, והוא התבונן וראה את כל אשר עשה ישראל לאמורי', וזה גרם לו לפחד פחד נורא. הוא רואה ש'אין עצה ואין תבונה נגד השם', ושהקדוש ברוך הוא עוזר לעם ישראל לנצח את הגיבורים הכי אדירים. כי באופן שכלי זה לא יכול להיות וזה לא דרך הטבע מה שעם ישראל כבשו את סיחון ואת עוג. הקדוש ברוך הוא קודם כל ציווה את עם ישראל 'אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה', אבל מצד שני הקדוש ברוך הוא רוצה שעם ישראל יכבשו וייקחו את כל ערי 'מואב'. מה עשה הקדוש ברוך הוא כדי שבכל זאת זה יתקיים?, נתן בלב 'סיחון' מלך האמורי- 'לך תכבוש את מואב'. ואז סיחון כבש את 'מואב', ואז ממילא 'מואב' זה כבר לא 'מואב' אלא זה חלק מה'אמורי', ואז ממילא מותר לישראל להילחם בהם. כמו שהגמרא אומרת ב'גיטין'- 'אמון ומואב טיהרו בסיחון'. ובאמת איך 'סיחון' הצליחה לכבוש את מואב? הרי הם היו גיבורים, וגם 'חשבון' הייתה כל כך חזקה ומבוצרת. ואומרים רבותינו שאם הייתה כל 'חשבון' מלאה אפילו 'תושבים', אי אפשר לכבוש אותה, כי הכל שם חומות ודרכים מסובכות. אז איך בכל זאת הצליחו על 'מואב'? אלא, אומרים רבותינו שמלך 'מואב' היה עסוק במשתאות, בשטויות ובהבלים, באכילות ובשטויות. ואמרו לו שרי- 'סיחון כובש לך את 'חשבון'. הוא אמר 'לא נורא..', והוא לא רצה להפסיק באמצע המסיבה את התזמורת ואת כל התענוגות הללו. לכן הוא אמר להם 'לא נורא, פחות עיר אחת..'. וכך גם פעם אחרת תפסו אותו עוד הפעם עוסק באיזה תאוה שיש לו, והודיעו לו שכבשו האויבים עוד שטח, ואמר 'נו, אז עוד אחד..', וכך לאט לאט כבשו לו את כל ערי 'מואב'. ואיך אח"כ עם ישראל כבשו את 'חשבון' מיד 'סיחון'? זה לא היה פשוט. מה עשה הקדוש ברוך הוא?, נתן בלב שלהם שאמרו 'בואו נצא לקראת המלחמה אליהם. לצאת לרחובה של עיר', וכל זה עשו כדי להילחם בישראל. ואז כולם באו 'ויאסוף סיחון את כל עמו, ויצא לקראת ישראל המדברה ויבאו יִהְיֶה, וילחם בישראל'. זה הכל עילת העילות וסיבת הסיבות. כי אם היו נכנסים ישראל בפנים בתוך 'סיחון', אח"כ לא היו יכולים לצאת, כי הייתה סבוכה כמו 'עזה'. אך עשה השם שכולם יצאו למלחמה ויצאו מהמקום שלהם, ושם במדבר, הקדוש ברוך הוא נתן להם מכה וכולם נפלו. ואחרי שנפלו כל הגיבורים, הלכו עם ישראל לכל ערי 'מואב' בקלי קלות, ואין מי שעומד כנגדם. ואת כל זה רואה 'בלק', והוא מתמלא פחד. אומר לעצמו 'זה לא מלחמה רגילה', והוא רואה כאן השגחה עליונה שאין כמותה, ואומר 'זה לא מלחמה רגילה. פה צריך כוחות רוחניים גדולים'. רואה איך שהקדוש ברוך הוא נמצא איתם ואיזה עוצמה.. ואז הוא רואה שמשה גם ניצח את 'עוג' מלך הבשן וכבש את כל ה'גולן' ואת כל ה'בשן', הכל מול ה'כינרת' לקח משה רבנו. בהתחלה פחד משה מ'עוג' מלך הבשן בגלל שיש לו זכויות. הרי כתוב 'ויבוא הפליט ויגד לאברהם העברי'. והפליט זה 'עוג', והוא גילה לאברהם שנשבה לוט בן אחיו. ולכן יש לו זכויות על כך. וגם משה פחד שיש לו זכויות גדולות עוד מצד עצמו, כי הוא עשה ברית מילה. לכן אמר לו הקב"ה 'אל תירא אותו'. אומר על זה הבן איש חי- אל תירא אות-ו, אל תפחד מהברית מילה שלו,

מהאות ו' שלו. 'כי בידך נתתי אותו', אל תדאג, הוא טמא מטומא. אז מה אם הוא עשה ברית מילה. הכל טמא ואין לו שום כוח ואין לו שום 'אות'. וזה שאומר 'וירא בלק בן ציפור את כל אשר עשה ישראל לאמורי', בלק רואה שכבשו את 'מואב', סיחון ועוג, ומתמלא פחד. מה עשה בלק?, שולח מלאכים לבלעם, שלח מלאכים לבלעם בן בעור לקרוא לו לאמור **'הנה עם יצא ממצרים, הנה כיסה את עין הארץ'**. בלק אמר לבלעם 'תראה, אתה לא תוכל על עם ישראל כי יש לו אלוהים אדירים. מי יכול להילחם בהם? אתה אמרת לי שהוא לא יצא ממצרים אף פעם. אתה היית יועץ של פרעה ואמרתם שסגרתם את כל מצרים ב-50 חומות ובכל מיני חוכמות שיש לכם, בכישופים, נחשים, עקרבאים.. ומה קרה בסוף?', עם ישראל יצא ממצרים למרות שאתה אמרת שלא יצא.

אומר רבי יונתן אייבשיץ, שכתוב ב'זוהר' הקדוש, שגם אחרי שבני ישראל יצאו ממצרים, בלעם היה משתדל בכל מיני כישוף שהיה מעביר על ישראל כישופים להחזיר אותם למצרים, אך זה לא היה עוזר לו. למה?, מה עשה הקדוש ברוך?, הוא **'כיסה'** את עם ישראל ב'ענני כבוד'. הכישופים יכולים להשפיע רק כשהחמה זורחת עליהם ישירות. אך אם שמים מסך, אי אפשר שישלטו הכישופים. אם אין חמה וכוכבים, ואין ירח, אז זה לא שולט. עם ישראל 40 שנה היו מכוסים ב'ענני כבוד', ולא ידעו בכלל מה זה שמש, ולא ראו ירח ולא ראו שמש. עם ישראל 40 שנה, כל הילדים האלה שנולדו, אף אחד מהם לא ראה שמש בחיים שלו. היה הכל אור של ה'ענן', ולא ראו מה זה שמש ולא ירח ולא כוכבים. איך אנחנו יודעים זאת?, כתוב- הזקנים שבאותו הדור היו אומרים 'פני משה כפני חמה, פני יהושע כפני לבנה, אוי לה לאותה בושה אוי לה לאותה כלימה'. מה העניין? למה דווקא הזקנים שבאותו הדור היו אומרים זאת? אלא, אותו הדור לא ראו חמה, כי הענן היה מכסה אותה. ואילו הזקנים ראו את החמה במצרים לפני שבא הענן. לכן הזקנים שבאותו הדור, הם היו יכולים לומר 'פני משה כפני חמה..', כי הם ראו מה זה חמה ומה זה לבנה. ולא רק זה. אלא אומרים רבותינו, שיבואו צעירי הדור ויגידו שיהושע עכשיו צעיר, ומשה רבנו זקן, ולכן פניו כפני חמה. וכשהיה יהיה זקן, גם פניו יהיו כפני חמה. ולכן באו הזקנים והעידו שראו את משה כשהיה צעיר, וגם אז היו פניו כפני חמה. לפי זה אומר רבי יונתן אייבשיץ על הפסוק 'הנה עם יצא ממצרים, הנה כיסה את עין הארץ'- לא תוכל להחזיר אותם למצרים, והכישופים שלך לא פועלים, כי כיסו אותם בעננים. פלא פלאות.

בלק חשב שבלעם יכול לעזור לו בכישופים ובקללות. בלק אמר לבלעם 'אני כוחי גדול בכישופים, אבל אני יודע שעם ישראל כוחם בפה. ואתה יש לך פה כמו 'סכין', כי אני ידעתי 'את אשר תברך מבורך, ואשר תאור יואר'. זה לשון פלא 'את אשר תברך, מבורך' לשון עבר, כלומר כבר מבורך. 'ואשר תאור, יואר' לעתיד, כלומר יקולל. למה החילוק הזה?, אלא באמת לבלעם לא היה לו כוח לברך, והוא רק היה יודע בנבואה מי כבר עתיד להתברך ואז היה מברך אותו, כדי ש'יראה כאילו הברכה היא ממנו. הוא בעצם שקרן ורמאי. הוא יודע שזה האיש עתיד לזכות ב'פס', אז היה אומר לו 'אני מברך אותך שאתה יהיה לך כך וכך..'. ולכן אומר הפסוק 'את אשר תברך, כבר מבורך מזמן.. ואשר תאור, יואר'.

גם הצדיקים הם יודעים איך עתיד להיות ומה יהיה. לפני כמה עשרות שנים היה הנשיא של ארה"ב 'ג'ון קנדי'. באותה התקופה הייתה מתיחות בין מדינת ישראל לג'ון קנדי. הוא רצה לפרק את מדינת ישראל מהנשק הגרעיני. וכאן לא רצו בכך. הוא איים שהוא לא ייתן סיוע בטחוני לישראל. באמצע 'ליל שבת' ישבו קבוצת אנשים סביב שולחנו של האדמו"ר מ'לעלוב' ר' מרדכי שהיה גר אז בת"א. לפתע, אמר הרב 'הוא ימות! הוא ימות!'. כך חזר מס' פעמים. אף אחד לא הבין למה הרב מתכוון. אך מאוחר יותר, נפוצו שמועות שהנשיא האמריקני נורה למוות. שאלו את האדמו"ר למי הוא התכוון כשאמר בליל שבת 'הוא ימות!'. אמר האדמו"ר שהתכוון לנשיא ארה"ב, כי שמע שהוא מפריע לעם ישראל. שאלו אותו איך הוא ידע שהנשיא שלהם ימות? האם זה רוח הקודש?. אמר להם 'כל דבר מתרחש קודם כל בשמיים, ולוקח זמן עד שזה משתלשל לזה העולם. אני לא נביא ולא בן נביא, אך הראו לי בשמים מחזה כזה שיש דבר כזה שרוצים להרוג איזה נשיא גדול והארץ תרעש מכך. אז הבנתי שמדובר עליו'. האדם חושב לפעמים שמקרה מסוים קרה באופן אקראי, אך עלינו לדעת שאין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם כן מכריזים עליו מלמעלה. נכון הדבר שאדם לא יכול לדעת את המהלכים שקורים בעולם, אך עליו להיות ירא שמים וללכת בדרכי השם. ושהכל יהיה מסודר אצלו ויהיה רציני בעבודת השם.

בלעם בעצם לא היה לו כח מיוחד, אלא היה יודע את הזמנים שהקדוש ברוך הוא כועס בשביל שהוא יוכל לקלל. אבל כמה חסד עשה עמנו הקדוש ברוך הוא 'מה אקב לא קבה אל ומה אצעם, לא זעם השם'. ובסוף מי שמת זה בלעם בעצמו 'בחצי ימיו יעזבנו', 'ואת בלעם בן בעור הקוסם הרגו בני ישראל בחרב'. למה זה דומה?, לאחד שהיה חוזה בכוכבים והיה אומר למלך מה י'לד יום, והוא היה יודע. יום אחד הוא היה הולך לראות בכוכבים ולהסתכל, והיה בור בדרך, והוא נפל בתוך הבור ומת.. אמרו 'זה הולך לראות בכוכבים, אך הוא לא ראה שתכף הוא ימות!'. הוא הולך לראות על עם ישראל והוא לא יודע שתכף הסוף שלו מגיע.. זה פלא פלאות.

בלק ובלעם חשבו שיצליחו על עם ישראל, אבל אף אחד לא יכול על עם ישראל. כמו שהיום אנחנו רואים שאף אחד לא יכול. צריך לדעת- כאשר עם ישראל הולכים בדרך השם, אף אחד לא יכול עליהם, כי 'השם נלחם להם'. עם ישראל לומדים תורה ונמצאים בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, שכינה חופפת עלינו וסוככת עלינו, ושומרת עלינו מכל מזיק ומכל עינא בישא. כי לקב"ה יש לו חומר מיוחד עבור מי שלומדים תורה, והוא 'מושם' אותנו בחומר הזה המיוחד כמו ש'מן. למה הדבר דומה? היה חומר אחד שמורחים אותו על הבן אדם, וזה מגן עליו מהחיצים. יום אחד היה אחד שקנה את זה בהרבה כסף, משח את עצמו בחומר הזה והלך במדבר. תפסו אותו שוודים והיו יורים עליו חיצים, והכל נופל לארץ. התחילו לברוח.. הוא רץ אחריהם ואמר 'תעצרו.. אני רוצה לעשות לכם מסיבה, וסעודה'. אמרו לו 'מה קרה?', אמר 'גיליתם לי סוד נפלא, שהחומר עובד והחומר הוא טוב'. אותו דבר בלק ובלעם היו להם קסמים, נחשים וקללות. והודו בסוף 'כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל. לא ה'ביט און ביעקב'.

אומרים רבותינו שלבלעם הייתה לו 'עין רעה', ורוח גבוהה, ונפש רחבה. וכל מי שיש לו את זה, הוא מתלמידיו של בלעם הרשע. כמה צריך להיזהר מזה. 'עין רעה', זה אדם שמסתכל תמיד על הרע אצל השני. לא לחינם הקדוש ברוך הוא נתן לאדם שתי עיניים. כדי שבעין אחת יסתכל על המעלות של חברו, ובשנייה יסתכל על הפחיתות שלו ועל הבעיות שלו. אך אדם עושה הפוך, ומסתכל על המעלות של עצמו ומסתכל על הפחיתות של חברו.. היה מלך אחד שהיה סומא בעין אחת ורגל אחת שבורה והוא צולע, וגם הייתה לו גיבנת. הוא לקח שלושה ציירים שיציירו אותו. מה יעשו הציירים האלה? הוא עיוור בעין אחת, וגיבן.. הצייר הראשון צייר אותו בדיוק איך שהוא- עיוור עם עין אחת, רגל עקומה, וגיבנת. אמר לו המלך 'עשית אותי בדיוק. אבל אתה לא מתבייש ככה צייר את המלך?' הצייר השני צייר את המלך 'יפה תואר' עם שתי עיניים, בלי גיבנת, ושתי רגליים שלימות.. אמר לו 'צריך לקחת אותך כלכל כי אתה משקר.. זה לא אמת..'. מה עשה הצייר השלישי?, צייר את המלך כשהוא רוכב על סוס והולך לצוד, ומזווית שלא רואים את הגיבנת כי הוא מתכופף כשהוא יושב על הסוס, וגם לא רואים את שתי עיניו אלא רק עין אחת התקינה, וגם רואים רק רגל אחת הבריאה, ואילו הרגל השנייה מאחורי הסוס. המלך התפעל ונתן לו מתנות גדולות ואמר 'אתה ידעת בדיוק לצייר בלי לזלזל במלך!..'. ככה צריך שאדם תמיד יהיה לו עין טובה להסתכל על חברו. ואם יש לו מומים, תנסה עליהם. אומנם לא צריך לשקר, אבל צריך לכסות.

'אם ראו אלהים יעקב אשכנזותק ישאל'- ראה בלעם שאין פתחיהן של בתי ישראל מכוונים זה כנגד זה, ואף אחד לא רואה מה קורה בבית חברו, וכל אחד שוכן בביתו מתוך צניעות. לכן, העין הרעה של בלעם לא יכלה לשלוט עליהם, כי הם, יש להם עין טובה, והם לא מסתכלים מחמת צניעותם מה שהולך בבית חברים.

מסופר על ר' אהרן לייב שטיינמן זצוק"ל, כשהתחתן, היה גר בשווייץ. הוא התחתן בשנת תש"ד עם הרבנית תמר. החתונה הייתה בפשטות ובצניעות גדולה. הם התגוררו בבקתה קטנה ועלובה. הם שמו לב שבבית שלהם יש ריח משונה. כך זה נמשך יום יומיים ושלושה, והריח לא מפסיק. התחילו לחקור מאיפה מגיע הריח הזה. התברר להם שליד הבית שלהם יש 'כנסייה', ושם מקטירים קטורת לעבודה זרה והריח מגיע משם. מיד זינק הרב שטיינמן ממקומו כמי שהקיש אותו נחש, ואמר 'איך אנחנו נהנים מריח של עבודה זרה? מיד החלו במאמצים לאטום את הבית, אך זה לא עזר והריח המשיך לחדור לבית. כל ניסיון שעשו לא עזר. גם לא הצליחו למצוא דירה חלופית והיו בצער גדול. לבסוף, נצנץ רעיון במוחו של הרב שטיינמן. הוא אמר לאשתו 'בואי ונעשה מסירות נפש ונתפלל לקדוש ברוך הוא שייקח מאתנו את חוש הריח!'. הוא והרבנית התפללו מעומק ליבם ובדמעות לפני הקדוש ברוך הוא, שהם לא רוצים ליהנות מהריח הזה, ושיינטל מהם חוש הריח. אחרי כמה שעות הם מרגישים שתפילתם נענתה וחוש הריח ניטל מהם. מיד הודו לבורא עולם שהציל אותם מלהריח ריח של עבודה זרה. ומאז ועד סוף ימיהם היו הרב שטיינמן ורעייתו נטולי חוש ריח. ידוע שמי שאין לו חוש ריח, גם להרגיש טעם הוא לא יכול. יוצא אם כן שכל האכילה שלהם מאותו הזמן הייתה לשם שמיים.

למעשה בלעם הרשע ראה שהוא לא משווק את הסחורה, כלומר את עצמו, ואמר לו לבלק 'לך ואיעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים'. בפרשה הזאת למעשה יסודות גדולים של הגאולה, ומי שיסתכל בזוהר הקדוש ובלאור החיים וילמד אותם, יראה מה יהיה בזמן הגאולה. מסביר לו בלעם שבסופו של דבר לא יישאר משונאי ישראל שריד ופליט. הקדוש ברוך הוא יביא את כולם סביבות ארץ ישראל, וְשֵׁם מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יִשְׁמִיד אֶת כֻּלָּם. כתוב 'מואב סיר רחצי'. כשבא דוד המלך והוא כרה את ה'שטיין' בבית המקדש, אז למטה למטה הוא לא הצליח לחפור. זה היה בגלל שבלעם הרשע שם שמה איזה סיר עם כל מיני כישופים.. ואמר דוד את 15 פרקי 'שיר המעלות' והוא הצליח על זה והוציא את הכישוף שהיה שם. לכן הוא אומר 'מואב סיר רחצי', לרמוז על הכישופים שהטמינו שם. אמר בלעם לבלק 'הקדוש ברוך הוא אוהב אותם ואתה לא תצליח נגדם. אבל אתן לך עצה אחת שבזה אפשר לעכב את הגאולה.. 'אלוהיהם של אלו שונא זימה'. לך תגרה בהם את בנות מואב, ואז תראה אותם חללים חללים'. השם יצילנו. עמ"י היו במצרים ולא ראו בגדים יפים, וכל מיני תכשיטים. תשים להם מחוץ לחנות כדי שיבואו לקנות. אבל אל תשים בחורות, כי הם לא יבואו בשום אופן. תשים זקנות שכל הפנים שלהן כבר מקומטות ואף אחד לא חושב עליהן. ובפנים החנות תשים דברים יפים ושם תשים בחורה, ותראה מה יהיה.. וככה עשה. שמו 'בסטות' למכור דברים יפים, וכל המוכרות היו זקנות. בהתחלה לא רצו עמ"י לבוא גם לזקנות, אבל לאט לאט לא יכלו להתאפק ובאו ואמרו 'לא נורא, זאת זקנה, מי מסתכל?' אומרת לו זה הזקנה 'תיכנס בפנים יש סחורה יותר טובה'. נכנס ורואה בחורה ומיד בורח. כך זה חזר על עצמו עוד פעם ועוד פעם, שנתפס. 24,000 מעם ישראל נפלו. כמה צריך לשמור על הצניעות. הגמרא אומרת 'שבת' - מעשה באדם אחד שנשא אישה גידמת, ולא הכיר בה עד יום מותה. אמר רב 'בוא וראה כמה צנועה אישה זו'. אמר רבי חייא 'זו דרכה בכך, היא מסתירה את המום שלה. אבל בוא תראה כמה צנוע האיש הזה שהוא לא הכיר בה..'. תראה איזה דבר.

אומר המדרש - על הכל הקדוש ברוך הוא מוותר, חוץ מהזימה. זה כמו שאמר בלעם לבלק, כאשר מה שהוא ניסה, לא הצליח על עמ"י. כשבלעם בא ללכת, אמר לבלק - 'לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים'. בלק מפחד כי הוא רואה שעמ"י הולך במדבר ונצח כל מי שבא לפניו. אמר 'איך אני יכול לעצור אותם, להוריש אותם?', אמר לו בלעם 'רק עוון אחד! אלוהיהם של אלו שונא זימה הוא. לך ותגרה בהם את בנות מואב'. כשמתרחקים מן הצניעות, מהקדושה של האיש ומהצניעות של האישה, נופלים בחרב. הקשיב לו בלק, ומיד באה המגיפה לישראל ונפלו עשרים וארבעה אלף איש. כשבא פנחס והרג את זמרי בן סלוא, עצר את כח הטומאה, את הזימה, ונעצרה המגיפה. זה לא פשוט. יש קטרוג. לכן עמ"י צריך לשמור על הקדושה אצל הגברים, והנשים ישמרו על הצניעות, וככה בע"ה יהיה ישועה. צריך לעצור את המגיפה ואת המשחית הזה.

כשהחתם סופר היה אב בית דין בעיר 'מסנדרוף', גוי אחד נשרף לו הבית, והיו אז הבתים עשויים מעצים. כתוצאה מכך נשרפו רוב בתי העיר. היה צער גדול גם ליהודים. והחתם סופר היה מאסף כספים כדי לבנות בחזרה את הבתים והייתה בעיה גדולה, והחתם סופר היה בוכה על כך. הראו לו מהשמיים חלום ואמרו בחלום 'הסופר מניח את הבתים ללא חריצים'. הוא לא הבין את פשר החלום שחזר על עצמו לילה אחר לילה. לבסוף הבין, שהסופר, זה הוא עצמו. 'מניח הבתים ללא חריצים', מחמת שאנשי העיר היו דחוקים וטרודים לבנות להם בתי מחסה, היו כמה דירות שהדפנות לא היו מפרידות מספיק בין דירה לדירה וזה הביא לחוסר צניעות. הראו לו בחלום, שכל בתי העיר נשרפו בגלל חוסר צניעות. כי אם אין צניעות, אז בשביל מה לכם בית? וכך נשרפו הבתים השם יצילנו.

מסופר שהיה בדמשק גביר גדול, קראו לו רבי חיים פרחי. הוא היה גם תומך של ישיבת 'בית-אל' והוא היה עוזר בדמשק וב'טורקיה' ובכל המקומות. באותם הימים היה שם איזה אחד קראו לו 'פקיה'. 'פקיה' זה כמו 'פומר', ויש לו כוחות על טבעיים כביכול. היו באים אליו כל יום שישי והוא היה אומר להם שהוא עושה בבוקר השכם 'קפיצת הדרך' לַמָּקָה, ושם מנשק את האבן ומגלים לו רזין עילאין, ואז הוא חוזר והוא יודע להגיד להם כל מה שהם רוצים. היו באים כל מיני אנשים מהשלטון, ולכל אחד אומר לו כאילו עתידות, והכל שקר שקרים, לא היה ולא נודע. וכולם היו מכבדים אותו. אבל היה שונא יהודים. יום אחד היו נערים משחקים שצחקו עליו. תפס אותם ונתן אותם בבית האסורים והיו נותנים להם מכות. הלכו ישר לגניד הזה רבי חיים פרחי ואמרו לו 'בוא תעזור לנו' ענה 'נראה מה לעשות'. היה לו איזה מן שרשרת כזאת 'מִסְבָּחָה'. זה היה עשוי מאבנים יקרות והיה עתיק יומין. אמר 'אני אלך לִפְחָה'. בא אצלו ביום שישי. הוריד מזה אבן אחת ואמר לו 'תראה', וכל כך היה שמח הפחה. אמר לו 'זה, של פחה פלוני, וזאת האבן של פחה פלוני. קניתי את זה בהרבה כסף לפני שנים, ואני רוצה לתת לך את זה מתנה. אבל מה, חסר פה אבן אחת ואני יודע איפה יש אותה. יש אותה בַּמָּקָה אצל פְּלוֹנִי, וכשפקיה הולך על הדרך שלו לַמָּקָה, שיביא את זה בשבוע הבא ואני אשלם את הכל כמה שירצו. מיד אמר הפחה לַפְּקִיָּה 'שומע אתה? תעשה מה שאני אומר לך עכשיו'. זה, נפל בפח, כי איזה 'קפיצת הדרך'?, אין בכלל דברים כאלה אצלו. אחרי שהלכו כולם, הוא בא לבית שלו בוכה 'מה אני אעשה?' אמר לו ר' חיים 'אני יודע שאתה שקרן ורמאי, ויש לי את האבן.. בתנאי אחד אני אתן לך אותה ושתגיד שהבאת אותה מַמָּכָה' או מאיפה שאתה רוצה. אבל תשחרר את כל הילדים האלה עכשיו לפני 'שבת'. ענה 'אני משחרר אותם. רק תביא לי את האבן'. ענה 'אין שום בעיה. אני אביא לך'. שיחרר אותם ונתן להם גם כן מתנות. והבטיח לו שעוד הפעם לא יעשה דברים כאלה ליהודים. וכך היה.

לע"נ - סלים בן רחל, הרב שלום אהרון בן רחל, חכם שלום הכהן בן תפחה מלכה, הרב שמעון בן חביבה, הרבנית שולמית רחל בת מול, יעל מוהר בת נוגה, שאול בן רחל ופורטונה בת רבקה, מורד בן פרידה, זקי יצחק בן פרידה, נוהם עליזה בת אסתר, רחל בת גור, פרידה פירדוס בת נוהם עליזה, יוסף בן שמחה יצחק בן אסתר, אוריאל בת אסתר, אביגיל בת אסתר, לינוי בת אסתר, אורליה בת אסתר, מיכל מרים בת לימור, משה חיים בן סמלה אסתר, יעקב ישראל בן שושנה, יניב בן שושנה, ורד בת בתיה בריאות ונחת ל - דוד בן זוהרה, נחמן בן רינה, רבקה בת בסנדה, וקי בן סמלה אסתר, שושנה בת רבקה, סמלה אסתר בת נוהם עליזה, ישראל הרצל בן ביה, אברהם בן לינה, רינה שרה בת שושנה, רחלי בת רינה שרה, שמואל בן רינה שרה, אבישי בן שולמית וְשֵׁקֶ-משה בן בלה, ששון בן רונית ברכה, מירי בת סוזן, שי שלמה בן תנה, רפאל נתנאל בן פלי, שרה בת תנה, רינה שרה בת שושנה, מרדכי בן סמלה אסתר, אסתר בת בתיה, מאיר הראל בן יונה

מצווה ארפ"י: הא עזניין ארפגיש/ארקא את פאלון או אסייע ואתאוק הפפצתו יפנה אלאפון - 053-6126053